

גיליון ניבים מיוחד לזכרו של הוגו לובל

(2023-1939)

קורות חייו

הוגו נולד במונטבידאו, אורוגוואי ב- 21 לספטמבר 1939, בן יחיד להוריו שהיגרו מפולין. הייתה לו ילדות מאושרת בקהילה היהודית, כשהוא מוקף חברים ומשפחה. הוגו היה תלמיד אהוב וספורטאי מצטיין בריצה ובקפיצה לרוחק. כנער היה חניך ומדריך בשומר הצעיר ונשלח לקורס מדריכי חוץ לארץ למשך שנה בירושלים בשנת 1958. עם חזרתו לאורוגוואי השתלב בהנהגה הראשית של התנועה במונטבידאו.

לאחר שש שנות זוגיות עם בחירת ליבו אסתר, השניים נישאו בשנת 1963 ועלו לארץ עם גרעין ג'. לאחר תקופת הכשרה בת שנה בקיבוץ שמיר החליטו השניים להשתקע בקיבוץ געש.

הוגו עבד כעשרים שנים ברפת הקיבוץ, מרביתן שימש כמרכז הרפת. כמו כן הוא נשא בתפקידים ציבוריים נוספים בקיבוץ ביניהם: מזכיר הקיבוץ, מרכז הבריאות, מרכז עבודה ועוד. הוגו נמנה על מקימי אתר חמי געש שם שימש שנים רבות כמנהל המרחצאות.

במרוצת השנים נולדו שלושת ילדיהם: יובל, אורלי ודוּתן, ובהמשך התברכה המשפחה בתשעה נכדים ונינה אחת.

הוגו נפטר ב- 28 באפריל 2023, והוא בן 83.

בגיליון זה, שמוקדש לזכרו, מופיעים דברי הספד שנשאו יקיריו.

יהי זכרו ברוך.

אסתר לובל

הוגו שלי,

קשה לי לתפוס שאתה איננו עוד. חיים שלמים מגיל 17 אנו יחד, אהבת נעורים שהפכה לחברות אינסופית, הבנה ותמיכה עד היום.

הצלחנו לעשות את הדבר הגדול מכל ולהביא לעולם את יובל, אורלי ודוּתן האהובים שלנו ולחוות ביחד תשעה נכדים נהדרים, מקור גאוותנו, ונינה יפה כל כך. היו לנו חיים מאושרים,

הורים טובים שזכינו לסעוד עד יומם האחרון. הגענו למקום שתמיד כל כך כיבדת והיית כל כך גאה, לא רק מהמשפחה, אלא גם בחברים המרובים שכל כך כיבדת והערכת. כל כך היית גאה להיות חבר קיבוץ געש, מקום ראשון בארץ בשבילך.

תמיד השתדלת ועשית הכי טוב בשביל המשפחה שלנו. להיטיב עם הנכדים שלנו, שיהיה להם בית, היית סבא נפלא לכל מה שצריך. תודה על התמיכה שנתת לי להכל. לא היה דבר שעשיתי שלא בעזרתך. ניסיתי לעשות הכל כדי להטיב עם המחלה הארורה.

And for you Jessie – Thank you so much for all your help. You are so sensitive and kind, and my home will always be your home.

אני כל כך מודה לך מתוק שלי, על החיוך הנהדר שנתת לי אתמול, ושחכיית לאישור שלי כדי ללכת, לא אשכח את זה.

תנוח בשלום,

אהובת חייך

הנכדה יהלי

אני זוכרת מתי שהייתי קטנה יותר, לפני שסבא חלה בידיים שלו, אני ואבא באנו לבקר את סבא וסבתא וסבא נכנס למרפסת ואמר לי "יהלי תראי מה יש לי בידיים" ואני הסתכלתי וראיתי פרפר קטן חמוד ולבנבן שסבא תפס כדי להראות לי אותו. אחרי שהסתכלתי שיחררנו את הפרפר לחופשי.

תמיד כשהייתי ישנה אצל סבא וסבתא היינו הולכים לבריכה שסבא עבד בה, ואני הייתי צוללת ומדגדת את סבא וסבתא ברגליים, והם היו אומרים "מה זה, למה דגיגון מדגדג לנו את כפות הרגליים?" ואז אני הייתי קופצת מהמים ואומרת: "בווווו, עבדתי עליכם!" ואז כולנו היינו צוחקים.

גם תמיד מתי שאני וסבתא היינו מכינות פנקייקים, סבא היה אומר: "תנו לי להיות שפן הניסיונות שלכן ואז אני אגיד לכן אם זה טוב או לא", ומתי שאני וסבתא לא היינו מסתכלות הוא היה לוקח פנקייקים בשקט.

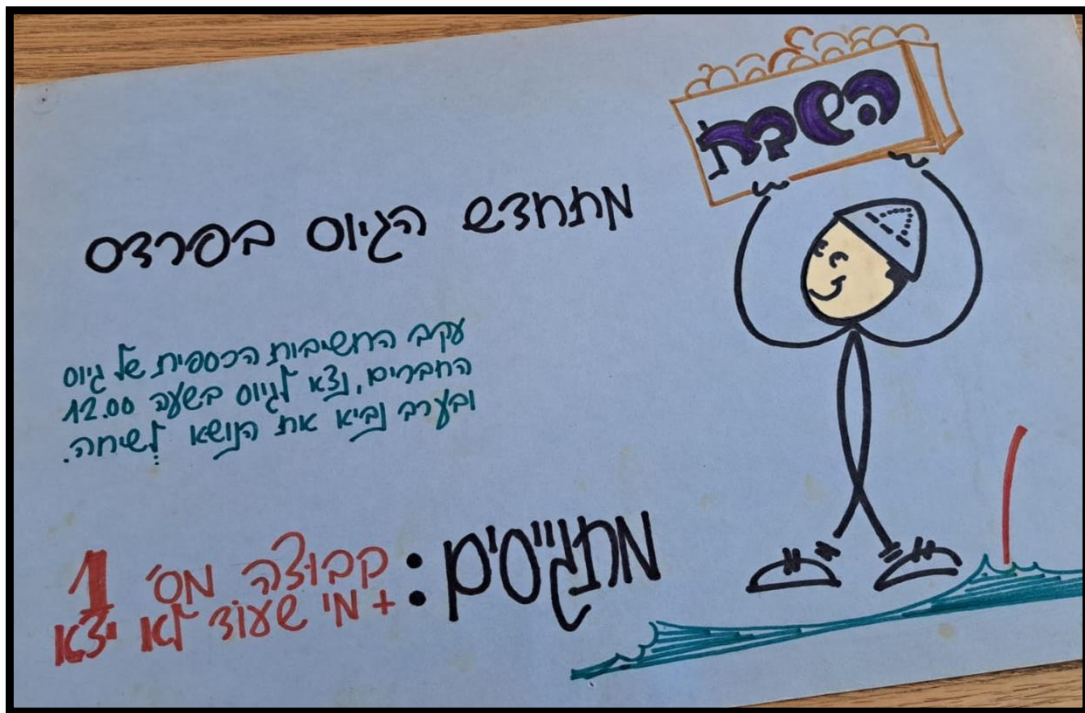
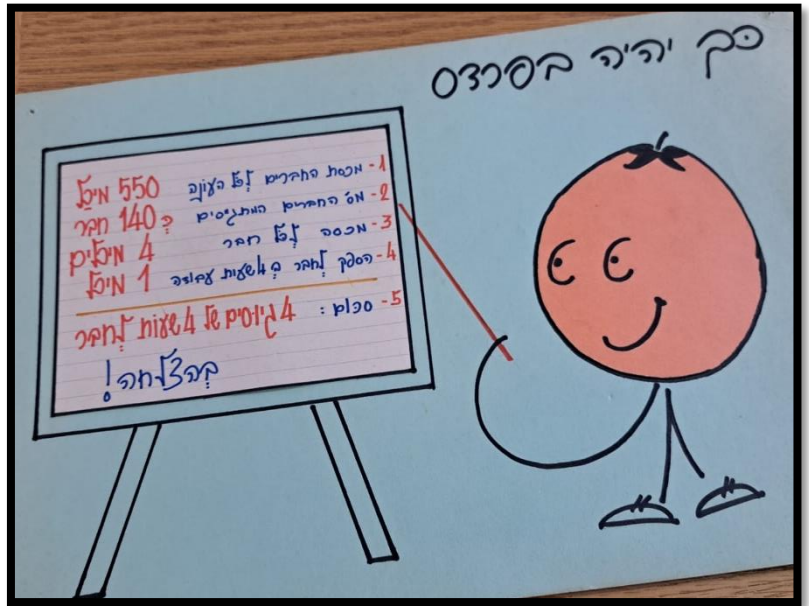
סבא וסבתא תמיד היו באים לשמור עליי מתי שאבא היה מתאמן לתחרויות והיינו אוכלים פיצה ורואים סרטים ביחד, עד שאבא היה חוזר.

וגם תמיד, שהייתי לוקחת אוראו וקולה, סבא היה עושה לי פרצוף מצחיק ואני הייתי אומרת לו "שששש... לא לגלות לאבא" ואז סבא היה מחייך את החיוך הכי חם בעולם ואני תמיד אתגעגע לחיוך הזה ולסבוש המושלם שלי.

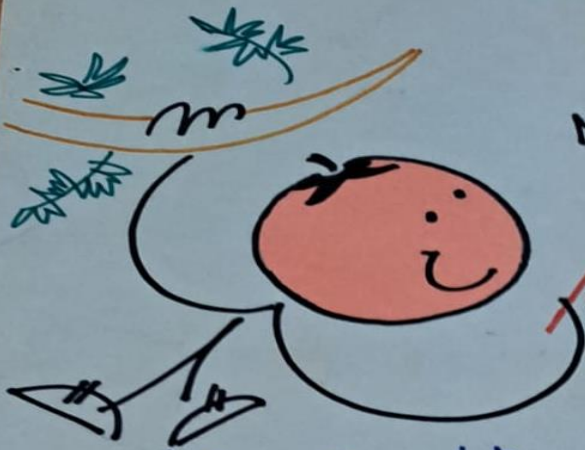
אוהבת,

יהלי

צורת
אילן
העיוסים

החמרים מחולקים ל-4 קבוצות קטף
 כל קבוצה היא בית 35 חמרים
 כל קבוצה תצא לקטף 4 סמנים
 כל שבת לא תצא לקטף קבוצה לעולם
 תציימת היציאה לחמרי: כל 5.4 שבתות
 שעות העיסוק נרשמות לזכות החמרי
 העיוסים יהיו מ 12 עד 4 אותה"כ

קבוצה מספר 4	קבוצה מספר 3	קבוצה מספר 2	קבוצה מספר 1
יוסקו צבי שחר - נצ"ש משה שושן - חנה אפרים שרייבר אברהם שטיגליץ יהודית ק בלימה קליימן אורי קרמר נברו מקס פופר - אטי שבתאי שקד - לאה איריה קנר מולי ראובן ר רמי שקד דוד - אפרת ספי - יעל יוסי שחר בלהה מכאל קלינה יואל - בטי יוסף מאי אלכס אמנון שלמה אילן ב צילה מזל מרים פ אלברטו דני נביאה חלי - לקימן	מכס קלינה - סוניה חיים קופלוב אלישע - טילה יעקב - רחל ק דוריסה ס אפרים מ יוסף ס דן סגל - רחל לואיס - האני פרקה רחל ב זיטה יוסף ליפשיץ משה ס - עתליה ישראל פלג דני פ טיטו סיליה ב דבורה קייס אלי דינר רוני אלי זכאי צ'צ'יק גלעד דורית מרסל שנטל קלאודיו אהוד בנדר ח"מ כנען אלא שרייבר	חיים לוין רמי - דליה שלמה נווט פנחס אברהם סל חנה פאוטס רותי ג חנה ויין-10 נאוה הוגו אשר לביא - קלמנט - לאה בוריס - אריה - תמר פנינה מ מרדכי יזהר פרויקה יוסי ינאי גרשון עמרם - תקוה פיצ'י ז'ני ליאו ארנסטו יואב נח - האני דני אבאוד גוסטבו שוסנה גבריאלה חגי	חיים י יצחק ז יוסף ר פרימו-סוניה ליאונ-מרים אשר ב-חנה אבא דרורי אניטה גונגהיים עדית בלנש יגאל - מרים רוברטן - קרול גדעון ברק יצחק גרונטמן ראובן גפני ראול מושון אניטה גדעון דתייה אפרים אופמן אילן אשד דובי אביגור דב בר אריה ב - אסתי יוסי ב אביגיל עדנה אהרון אהובה בויס עדנה לרנר מרק צבי ג'יין

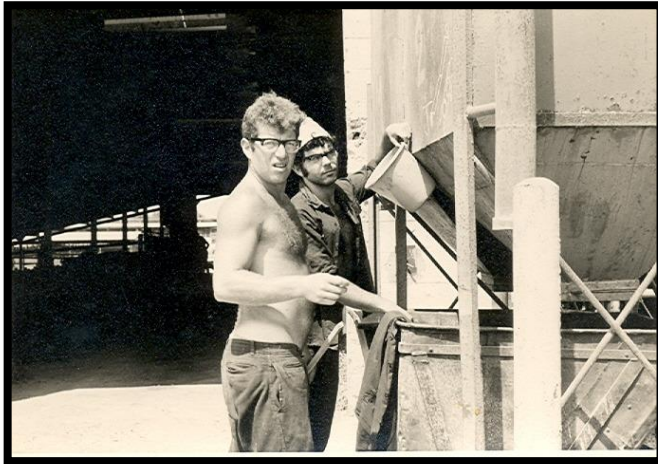
שבתאי אבני

אנו נפרדים מהוגו לובל. בצער רב קיבלנו את הבשורה שהוגו איננו יותר איתנו. נפרדים

אנחנו מאחד החברים היקרים במשפחת הקיבוץ. הוגו הגיע לגעש בראשית שנות השישים של המאה הקודמת שחלפה ועברה, במסגרת של גרעין השלמה מתנועת השומר הצעיר ממדינות אורוגוואי וצ'ילה. בסך הכל 40 צעירים – בנות ובנים. מעוז היה שמו של הגרעין המשותף. הם נקלטו מהר בחיי החברה ובעשייה של הקיבוץ, בענפים ובענפים שהיו בראשית הקמתם.

הוגו נקלט ברפת כאשר הייתי רכז הענף. במשך עשרים שנה עבד בענף אותו ריכז בתקופות שונות. עבדנו הרבה שנים ביחד ברפת. זו הייתה תקופה של עבודה קשה ואינטנסיבית ובתנאים לא פשוטים. תקופה בה בנינו את הענף החשוב בגעש

באותן השנים. הוגו היה שותף אמיתי בניהול הענף ותרם רבות להתקדמותו המקצועית (הכנסת המחשבים הראשונים בשנות השבעים), ולקליטה של חברים רבים שעבדו יחד איתנו ברפת לאורך השנים.

הוגו היה איש שיח נעים ומשכיל בנושאים מקצועיים, על הקיבוץ ועל העולם שסובב אותו. כדורסל היה הספורט האהוב עליו ובערב, כשלא חלב ברפת, היה אפשר למצוא אותו במגרש הכדורסל. כך הוא היה וכך נזכור אותו תמיד.

לאסתר לילדים ולנכדים והנכדות,

משתתף בצערכם

יהי זכרו ברוך!!